

Wonen Dichtbij

NIEUWS & TIPS

Tien woonboten gaan begin december op vlonders naar Utrecht
Pagina 21

IN DE WOLKEN

Eindelijk heeft Nellie van Dijk-Schot haar zin. Op haar 79ste.
Pagina 21

N&H
Nijenhuis en Houpt
MAKELAARS

www.nenh.nl
030-2723959

10 jaar actief in de regio
10e huis gratis in verkoop

Utrecht • Vleuten • De Meern • Zeist

un.wonen@ad.nl

Robin Hagedoorn en Valerie Hopperichs in hun zithoek, vlak voor het voormalige altaar. FOTO RUUD VOEST

Kerkerbanken stonden er nog

Valerie Hopperichs en Robin Hagedoorn grepen twee jaar terug hun kans. Ze kochten de kapel van het Gregorishuis in Utrecht.

Tekst: Inge van den Blink **Foto:** Ruud Voets

Toen ze het pand kregen stonden de kerkerbanken er nog in. Het altaar trouwens ook, een tabernakel, kruisbeeld en een kaziefkast.

Valerie Hopperichs en Robin Hagedoorn zijn de trotse bezitters van de kapel van het Gregorishuis, waar jarenlang de Fraters van Utrecht hun diensten hielden. Ze kochten het kerkje, dat vanaf de straat volledig onzichtbaar is, twee jaar terug. Ze lieten de kapel - met hulp van een architect en veel eigen inbreng - verbouwen tot een hypermodern appartement.

Valerie en Robin houden van oude gebouwen, maar niet van toeters en bellen. Ze lieten de muren

witten en brachten een witte gietvloer aan. In de open woonruimte kwam boven het witte keukenblok een tussenvloer, die bereikbaar is via een stoere stalen trap. Op de entresol die zo ontstond is een studiehoek ingericht. Het orgel - dat nog bespeelbaar is - staat er. Alle ingrepen zijn gedaan met respect voor het gebouw. „Je zou er zo weer een kerk van kunnen maken.”

Daglicht komt overvloedig binnen door tien nieuwe dakramen in diepe nissen. Uitzicht is er niet, inijk dus ook niet. „Ik vind dat wel rustgevend,” zegt Robin. „We vinden het fijn dat niemand in onze pannetjes kijkt,” vult Valerie aan. „En we houden niet van gordijnen.” Benauwend vindt ze haar huis, be-

sloten als een kluis, helemaal niet. „We hoeven de deur maar open te doen en we hebben vertier.”

Tijdens de verbouwing zorgden Valerie en Robin dat de spullen van de fraters een goede bestemming kregen. Buurtbewoners konden een kerkerbank meenemen. Ze hielden er zelf twee als zitbank bij de eettafel en lieten een bijpassende eettafel maken van vijf andere banken.

Verrassend onderdeel van de oorspronkelijke inboedel is een moderne kroonluchter. Die hing boven het altaar en siert nu de slaapkamer annex badkamer. „Frater van Diemen, die destijds de elektra verzorgde in het fraterhuis, is hier op bezoek geweest. Hij herinnerde zich dat ze de lamp begin jaren '50 in Amsterdam gingen kopen.”

Behalve de fraters hebben ook veel gewone Utrechters voetstapen in de kapel liggen, doordat ze bij de fraters schoolgingen. Vroegere burens van Valerie en Robin lieten in de Gregoriskapel hun huwelijk inzegenen. Achter het altaar hing een gordijn; aan weerszijden bleken

Een kapel met glas-in-lood en orgel

Laatste fraters verlieten Gregorishuis in 2005

Het Gregorishuis (1874) aan de Herenstraat 6-10 was tot 2005 eigendom van de Fraters van Onze Lieve Heer, ook bekend als de Fraters van Utrecht. De congregatie, in 1873 opgericht door aartsbischop Andreas Schaepman, bracht het katholieke onderwijs in Utrecht tot grote bloei. Rond 1890 leidden de fraters drie scholen. Begin jaren '60 telde de congregatie nog 217 fraters. In 2005 verhuisden de laatste dertien naar een verzor-

gingshuis in De Bilt. Het gebouw werd verkocht en verbouwd tot 38 appartementen. De kapel (Herenstraat 4 K) is gebouwd in 1922, op de restanten van een kapel uit 1871. Hij is afzonderlijk verkocht en verbouwd onder supervisie van architectenbureau Zecc, door Rolf Bruggink en Marnix van der Meer. Het glas-in-lood is in 1925 gemaakt door glazenier Kocken. Het orgel (1951) is van orgelbouwer Verschueren uit Heythuizen.

twee oude glas-in-loodramen vaststopt te zitten uit de kapel die hier stond voordat de huidige verrees. In de achterwand kwam - als knipoog naar de oude ramen - een modern glas-in-lood. Voor daglicht en een minimale blik op het groen buiten.

Valerie en Robin wonen nog maar een paar maanden in het apparte-

ment. Dat staat nu te koop. Verbazigend, ook voor hen zelf. „Het is heel raar om weg te gaan, want we hadden echt gedacht hier oud te worden.” De reden? Ze hebben alweer een nieuw project op het oog, een uitdaging die ze niet konden weerstaan. Wat het is, blijft nog even geheim.